

Моето Второ училиште во Лешок, куќата што ја изградиле 1932 година баба Цвета и дедо Трпо Онуфриевски

Јас имам две училиште кои ми ги дадоа основите на моето образование и воспитание. Прво училиште ми се учителите и зградата на Школото во Лешок, во кое го добив моето прво образование и Второто училиште, за мене е најважно и најзначајниот е куќата во која живеев со родителите и во која го добив моето прво и најважно воспитување.

Во оваа и ваква куќа сум роден 29.09.1949, во 9-15 часот, наутро. Ме родила мајка ми Јорданка. Јас, сум трето дете - сугаре од татко ми Живко и мајка ми Јорданка. Во оваа куќа се родени и сестра ми Милица, брат ми Мирко и братучедите Рада и Борче. Во оваа куќа, заедно живеевме десет луѓе, пет возрасни и пет деца. Во оваа куќа го минав моето детинство во Лешок, тука завршив основно училиште и Осмолетка во Теарце, тука завршив матура во Гимназијата во Тетово и во оваа куќа дипломирај на Економскиот факултет во Скопје.

Оваа и токму ваква куќа со сите услови во кои живеевме е моето Второ Школо односно куќата на моето воспитание. Оваа слика ја наслика академскиот сликар Тони Шулајковски од Скопје, на основа на моја фотографија во боја од 1984 година. Така, од куќата на дедо и баба мене ми остана само оваа слика, заедно со љубовта кон Лешок, родот Лалошои и фамилијата Спироски, родниот край и убавите детски спомени, кои ги опеав во повеќе песни и ги запишав во оваа книга, како и во други мои книги.

Во оваа куќа добив најдрагоцен дар во животот, моето воспитание. Добив среќно детство полно со љубов, чесен однос кон работата, кон луѓето, кон верата, кон општеството, кон татковината, кон природата и кон се што е добро и прогресивно. Овој дар го имам и до денес, 2019 година, кога полнам 70 години и среќен сум за се што поминав во мојот живот и бескрајно сум им благодарен на мојата мајка и татко, баба и дедо, кој не го знаев, потоа мојот стрико и стрина, сестра ми и брат ми и братучетката и братучедот.

Оваа куќа ми беше мое прво и најважно училиште. Во ова училиште моја прва учителка беше мајка ми Јорда, а учител ми беше и татко ми Живко. Во оваа куќа учителка ми беше и баба ми Цвета, како и стрина ми Љубица и чичко ми Слободан. Во оваа куќа и во дворот и во плевната заедно се игравме и учевме, Јас, и мојата постара сестра-чечка Милица и постар брат-апо Мирко, како и братучетка ми Рада и братучедот Борче, кои беа помлади од мене. Ова беше мала Школа -Лицеј од пет ученици во која не учеа пет учители-родители. На еден ученик ни доаѓаше по еден учител-родител.

Дедо ми Трпо не беше жив, а мене ми беше најголем учител. Дедо Трпо ми беше пример како може силата на неговиот дух со гледање на неговите фотографии, а слушајќи ги раскажувањата на баба ми Цвета, на дедо Андро и дедо Гиго и раскажувањата и тагувањата на сирачињата Живко и Слободан, позитивно и творечки да делуваат на мене од мало дете, па, се до денес во 70-та година на животот, да бидам тоа што сум.

Цвета П. Онуфриевска, Лешок, 1896-1985
Cveta P. Onufrijevska, Lesok, 1896-1985

Трпо С. Онуфриевски, Лешок, 1896-1933
Trpo S. Onufrijevski, Lesok, 1896-1933

Оваа куќа ја изградиле 1932 година дедо Трпо и баба Цвета Онуфриевски од Лешок/ фото: М.С./
Во оваа куќа е роден на 29 Септември 1949 година Митко Живков Спироски од Лешок

Најдобар и најзаслужен учител за моето образование и воспитание беше мајка ми Јорда, со нејзината љубов и нежност, прва ме научи да пишувам и читам, но, и да бројам, а ми раскажуваше за многу народни приказни и ме научи напамет да ги рецитирам многу народни песни за Марко Крале, за комитите, за ламјите, вештерките и др. За мајка ми Јорда напишав посебен текст: Јорданка Спироска, жена на Живко Спироски (стр. 63 - 82 ; извор ред. бр. 40).

Своје големо место има татко ми Живко Спироски, кој беше пример на поштеност, работливост и строга дисциплина. Татко ми Живко беше многу амбициозен и од другарите заедно со братучед му Андреја Атанасовски, кој

беше лекар беа научени. Татко ми работеше во државни институции, ама работеше и со земјоделие. Кога имав 5 години татко ми и мајка ми во месноста Млака насадија лозје на шпалир, со бетонски столбови и со жица и тоа беше прво лозје на шпалир во тетовскиот крај. Моите родители, одгледуваа и бостан, тикви, пченка и др. а подоцна подигнаа овоштарник на јаболки. Во 1982 година изградија куќа во Млака и се преоирентира на одгледување ореви, костени, лешници и др., како и одгледување на пчели и производство на мед. Тато, многу го сакаше Лешок и родот свој, па, затоа направи Преглед на родот Лалошои, за што објавив поднаслов во мојата книга (стр.220-227; извор: ред. бр. 1) и напишав биографија за тато (стр.389-405; извор: ред. бр.1). Тато, покрај Прегледот напиша и текст со негови мисли, кои, Јас, ги отчукав на компјутер, ги уредив и во 2010 година објавив книга: Родот Лалошои од Лешок во име на татко ми Живко-посмртно (извор: ред. бр. 4).

Веднаш до моите родители значајно место за мене има и баба ми Цвета Онуфриевска, како најстар учител со 90 години живот, која ми раскажуваше за животната сторија со дедо ми Трпо, со кого заедно живеат само 16 години, кој умира многу млад на само 37 години, а баба Цвета е удовица цели 52 години. Баба Цвета ми раскажуваше за нејзиниот род Петкои од Напроштено (стр. 812-824 ; извор: ред. бр. 1) и за голема љубв на нејзиниот брат Гавро со учителката Трпана во Напроштено, која е опеана во народната песна: Танец се игра сред село (стр. 670-683 ; извор: ред. бр. 1) и (стр.219-243; извор: ред. бр. 2).

Мои учители беа и стрина-нина ми Љубица и чичко-аџо Слободан во Второто Школо-куќата, во која заедно живеевме.

Веднаш до нашата куќа беше куќата на аџо Боре и нина Борејца, кои имаа три сина Стојан, Петре и Ладе (Владо) Спироски. Оваа куќа ја изградил мојот прадедо Спиро Онуфриевски со попадија Менуша во 1938 година. Бидејќи ни беа една до друга куќите и дворовите и на Бучејца, Костоо и др. ние осум-те деца и други деца се игравме заедно. Имав среќа да ја гледам и сега да се сеќавам на прабаба ми Менуша, која живееше 102 години и која почина 1959 година и кога на 100 години ја сликаа новинари за текст во новини, како е качена на столица кога бере грозје од лозницата пред куќата.

Како што споменав погоре, дедо ми Трпо Онуфриевски ми оставил најголем впечаток и мене ми е најпочитувана и најценета личност од нашите претци. За мојот дедо имам напишано повеќе текстови во моите книги. Во нашиот Лалошов род, дедо Трпо припаѓа во седмото колено, за што напишав посебен текст во мојата книга (стр. 298- 307; извор: ред. бр. 1), а за дедо Трпо напишав и посебен текст за неговата биографија (стр. 372-377; извор: ред. бр. 1).

Напишав посебен текст за библиотеката на дедо во постарата куќа, под Бања и во поновата куќа, под Бучејца (стр.751-759; извор: ред. бр. 1), а за неговата библиотека има текст и во книгите на Владимир Кочовски: Лични и семејни библиотеки и библиотеки на свештени лица во Тетовско и сл.(извор: ред. бр. 18,19 и 45). Напишав текст: Трпо Онуфриевски, сто години (1917-2017) први семејни фотографии во фамилијата и род Спироски-Онуфриевски -Лалошои од Лешок (извор: ред. бр.5).

Подолу ги давам моите пет соученици, кои не учеа и воспитуваа нашите пет учители -родители.

Живко, 1924-2007

Јорда, 1924-2002

Цвета, 1896-1985

Слободан, 1929-2016

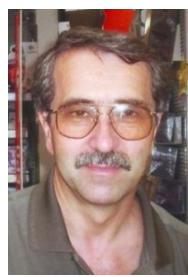
Љубица, 1929-2014

Милица-1944

Мирко-1948

Митко-1949

Радмила-1950

Борчо-1955-2017

По неговата смрт дел од црковните книги ги земал поп Спиро и други лица, а дел останале во големата соба. За време на војната 1941 -1944 во големата соба бил штабот со телепринтер на Германската војска, а книгите биле префрлени во подрум и постепено се губеле и уништувале (извор: ред. бр. 19 и 45).

Книга Молитвословја по 55 години се врати во родот Лалоши и е во раце на Митко Спирошки, внук на Трпо Онуфриевски од Лешок, а земената книга во 2008 год. ми ја подари поп Стојче Ристовски
The Book Molitvoslovja after 55 years has come back in the kin Lalosoi, in hands of Mitko Spiroski, Trpo Onufrievski's grandson-Lesok, the book (2008) is a gift of priest Stojce Ristovski

Мој Фото албум ЛЕШОК (Пролет-лето; Есен- зима) , фото: М.С. Лешок,2007

Митко Спироски/М.С./ и синот Огнен во пчеларникот со преку 150 друштва (тргке),Млака, Лешок,1994
Mitko Spiroski/M.S./ and son Ognen on beehive 150 boxes, Mlaka, Lesok,1994